

نوید مجاهد: وبلاگ نویس مستعد

سرویس مصاحبه ایتنا - برای هیئت داوران دومین سال انتخاب وبلاگ‌های برتر فارسی، کشف يك استعداد غریب در پهنه وبلاگ‌های فارسی هیجان‌آور بود: جوانی معلول که در یکی از شهرهای ایران، با جدیت در کار نوشتن وبلاگ است، چنان هم مستمر و مصمم که تصورش ساده نبود، آن هم در يك زمینه تخصصی مانند برنامه‌نویسی وب! و فراتر از آن، به صورت آموزشی. تحفه این که "مژده" - که اینک یکی از وبلاگ‌نویسان مشهور وبلاگستان شده- در کار ترغیب و تشویق دیگر ناتوانان جسمی، به وبلاگ‌نویسی و بروز توانایی‌های فراوان نهفته در وجودشان است، و گفته هر کاری بتواند برایشان می‌کند. داوران در برگزیدن این وبلاگ‌نویس، و نمایش این ظرفیت شگفت وبلاگ‌نویسی تردید نکردند!

در ابتدا از خودت و سن و تحصیل و کار و علائقت بگو -

من نوید مجاهد هستم، ۲۲ سال سن دارم و در شهر یزد زندگی می‌کنم.

به علت این که مبتلا به بیماری دیستروفی دوشن هستم فقط توانستم تا کلاس پنجم دبستان با تحمل زحمات زیاد به کمک پدرم تحصیل کنم. پس از آن چون معلولیت جسمی‌ام پیشرفت کرده بود پدرم تصمیم گرفت تا تحصیلاتم را در منزل ادامه دهم. چون خودم مایل نبودم روال عادی دروس را بگذرانم، بنابراین به مطالعه کتب مختلفی که در منزل داشتیم و پدرم تهیه می‌کرد مشغول شدم. ابتدا به مطالعه رمان‌های مختلف می‌پرداختم و سپس به طرف مطالعه کتب تاریخی، نجوم و علمی تخیلی کشیده شدم.

بعد از آشنایی با کامپیوتر، علاقه من به مطالعه کتاب‌های کامپیوتری و برنامه‌نویسی... جلب شد. در حال حاضر عمده علاقه من را وبلاگ‌نویسی، طراحی و برنامه‌نویسی سایت‌های اینترنتی تشکیل می‌دهد.

در مورد کار، مدتی است در منزل برای يك شرکت معتبر کامپیوتری به کار طراحی سایت و برنامه‌نویسی مشغول شده‌ام.

فکر می‌کنم خوانندگان هم میل دارند در باره وضعیت جسمانی تو بیشتر بدانند، لطفاً در این مورد بگو -

من مبتلا به بیماری دیستروفی دوشن هستم. دوشن يك بیماری ژنتیکی است که به تدریج باعث ایجاد ضعف در ماهیچه‌ها می‌شود. در واقع من تا ۱۲ سال پیش قادر به راه رفتن بودم، اما به تدریج این توانایی را از دست دادم. در حال حاضر از صندلی چرخ‌دار برای جابجایی استفاده می‌کنم و دست‌هایم هم ضعیف است.

همین طور که می‌دانید معلولیت مشکلات زیادی را برای خود فرد و خانواده ایجاد می‌کند. من از این فرصت استفاده می‌کنم و از زحمات پدر و مادرم که محیطی آرام و مناسب را برای رشد من فراهم کردند واقعا تشکر می‌کنم. در واقع من پیشرفتم را مدیون پدرم هستم.

چطور شد که اصلاً سراغ کامپیوتر و اینترنت رفتی؟

حدود ۱۰ سال پیش با خرید يك دستگاه کامپیوتر توسط پدرم و تشویق ایشان به فراگیری آن پرداختم. در شروع کار، از آنجایی که فقط تحصیلات ابتدایی داشتم برایم مطالعه کتاب‌های کامپیوتری مشکل بود با این وجود با کمک و تشویق پدرم نمودم Qbasic شروع به یادگیری انگلیسی، کامپیوتر، و برنامه‌نویسی با

به علت مشکل جسمانی توانایی ایجاد و خلق برنامه‌ها (کاری که در دنیای واقعی قادر به انجام آن نبودم) در من شوق و علاقه زیادی ایجاد می‌کرد. پس مدتی که سطح آشنایی من با کامپیوتر بالاتر رفت پدرم شخصی را برای آموزش موارد شروع شد Pascal پیشرفته‌تر به منزل آوردند. از آن زمان به بعد کار جدی من در زمینه کامپیوتر و برنامه‌نویسی به زبان

برای یکی از اساتید ASP در حدود دو سال پیش کار طراحی و برنامه‌نویسی وب را آغاز کردم. اولین کار من طراحی سایتی با

دانشگاه بود که به دانشجویان این اجازه را می‌داد که نمرات خود را در شبکه مشاهده کنند. این سایت اولین سایتی در این زمینه بود که در یزد راه‌اندازی می‌شد. بعد از این سایت دانشگاه آزاد یزد هم شروع به انجام چنین کاری کرد.

هستم ASP.net در حال حاضر مشغول کار بر روی

من به علت این که نمی‌توانستم برای یادگیری موارد مختلف کامپیوتر از کلاس‌های موجود استفاده کنم، اکثر قریب به اتفاق مطالب فنی مربوط به کامپیوتر را از کتاب آموختم. بدون اغراق به هر موردی که علاقه‌مند می‌شدم پدرم تعداد بسیار زیادی کتاب در آن زمینه برایم تهیه می‌کردند. به این وسیله از ایشان سپاسگزاری می‌کنم.

چه مدت است که در اینترنت کار می‌کنی؟ -

حدود چهار سال

بیشتر تمرکز تو در وبلاگ، آموزش تجربیات و اطلاعات به خوانندگان است، چرا چنین روشی را پیش گرفتی؟ -

به نظر من بهتر است وبلاگ برای خوانندگان مفید باشد، تا بازدیدکنندگان دست خالی از وبلاگ خارج نشوند. اگر هر کس در وبلاگ در مورد رشته تخصصی خود بنویسد سطح دانش جامعه بسیار گسترش خواهد یافت. به همین دلیل من سعی کرده‌ام در وبلاگم بیشتر به مطالب آموزشی بپردازم.

البته من وبلاگ شخصی را هم نمی‌کنم. آن وبلاگ‌ها هم با نوشتن، تجربیات خود در اختیار خوانندگان قرار می‌دهند.

اختصاصاً بیشتر در چه زمینه‌ای می‌نویسی؟ -

مطلب آموزشی می‌نویسم. این سیستم به این علت که یکی Movable Type من بیشتر در زمینه سیستم مدیریت محتوای از قوی‌ترین سیستم‌های مدیریت وبلاگ در دنیا است، در بین وبلاگ‌نویسان ایرانی محبوبیت فراوانی پیدا کرده است. این سیستم به حدی گسترده است که نیاز به آموزش آن کاملاً احساس می‌شد. امیدوارم این مطالب برای خواننده مفید بوده باشد.

ظاهراً در زمینه تشویق و ترغیب کسانی که مشکل جسمی دارند به حضور در وب، خیلی تلاش می‌کنی. کمی در این باره بگو

معلولان به دلیل مشکلات جسمی، کمتر قادر به رساندن نظرات و مشکلات خود به گوش دیگران هستند. به همین جهت مردم کمتر با نظرات، عقاید، مشکلات و ... معلولین آشنایی دارند. به نظر من وبلاگ بهترین جایی است که معلولین می‌توانند خود و مشکلات خود را مطرح کنند.

من در این زمینه هر کمکی از دستم ساخته باشد حاضرم انجام دهم. تا به حال هم دو وبلاگ برای معلولین ساخته‌ام به این آدرس‌ها:

(iran.mojde.com: آشنایی با يك معلول قطع نخاع: (نشانی

ms.mojde.com: (نشانی) MS من و

چه نظرات و پاسخ‌هایی از مخاطبان در وبلاگ داشته‌ای؟ -

اکثراً از این که يك معلول این مطالب را می‌نویسد اظهار تعجب می‌کنند، غافل از این که اگر محیط مناسبی که برای من فراهم بود، فراهم باشد همین معلولیت باعث شکوفایی استعداد در دیگر اعضای سالم شخص معلول می‌شود.

چقدر مخاطب و بیننده داری؟ چقدر مشتری ثابت؟ اصولاً در باره وبلاگ‌نویسی چه نظری داری؟ و آن را به چه کسانی - توصیه می‌کنی؟

وبلاگ باعث ایجاد تغییر شگرفی در محتوای فارسی در اینترنت شد. در حال حاضر اگر در موتورهای جست‌وجو به دنبال کلمه‌ای بگردید، اکثر نتایج در وبلاگ‌ها یافت خواهند شد.

پیش از این اکثر سایت‌ها فقط ساخته می‌شدند و به روز کردن آنها اهمیت کمتری داده می‌شد اما با وجود وبلاگ‌ها به سرعت مطالب به روز می‌شود.

بیشترین اثری که وبلاگ‌ها برای شخص من داشته‌اند، آشنایی با اشخاص مختلف بوده است. پیش از این از طریق چت به این صورت نمی‌شد با عقاید و سطح دانش افراد مختلف آشنایی پیدا کرد. این مسئله در مورد معلولان نمود بیشتری پیدا می‌کند. معلولانی که قادر نیستند از خانه خارج شوند، سطح ارتباطات آنها با افراد جامعه بسیار ناچیز است و وبلاگ‌نویسی به آنها این امکان را می‌دهد که با افراد بسیار زیادی ارتباط برقرار کنند.

من به معلولان، وبلاگ‌نویسی را بسیار توصیه می‌کنم.

نوید مجاهد روز سه شنبه ۱۹ مرداد از بین ما رفت. نوید مجاهد مبتلا به بیماری ژنتیکی دوشن بود و به علت همین بیماری

در جوانی درگذشت

نوید از پشت میز کاری خود در یزد پروژه‌های نرم‌افزاری خود را در گستره ایران انجام می‌داد.

او وبلاگی به نام مژده داشت که در آن به راهنمایی در زمینه برنامه‌های تحت وب و به ویژه نرم افزار موویبل تاپ می‌پرداخت. اما شاید بزرگترین کار او که ارزش خاصی از لحاظ اجتماعی داشته و دارد، ایجاد سایت برای معلولان و تشویق آنها به وبلاگ‌نویسی بود که علاوه بر special.ir وبلاگ‌هایی در این زمینه، تالار گفتگویی هم برای بحث درباره معلولیت‌های جسمی و عصبی داشت.

نوید برای هیچکدام از کارهایی که برای معلولان انجام می‌داد پولی

دریافت نمی‌کرد، بلکه علاوه بر وقت و تخصص، هزینه‌هایی را هم شخصا تقبل می‌کرد.

نوید مجاهد دوستی دلسوز، اهل فرهنگ، خوش‌اخلاق و ماهر بود و در حالیکه از بیماری شدید حرکتی رنج می‌برد و حتی نشستن نیز برایش دشوار شده بود؛ با نهایت دقت تا آخرین روزهای حیاتش به تعهداتش وفا کرد.

(منبع: وب سایت خبری فناوری اطلاعات (ایتنا))